

Kanne 16.3.2018 –Chrysses Demetriades & Co. ja Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co v. neuvosto ym.

(Asia T-198/18)

(2018/C 182/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Limassol, Kypros), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Limassol) (edustaja: P. Tridimas, barrister)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki, Eurogroup ja Euroopan unioni

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajat maksamaan kantajille tämän kanteen liitteessä mainitut summat korkoineen, jotka lasketaan 26.3.2013 lukien unionin yleisen tuomioistuimen tuomion julistamiseen saakka
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaihtoisesti ja toissijaisesti kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että Euroopan unionille ja/tai vastaajana oleville toimielimille on syntynyt sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu
- määrittää, mitä menettelyä noudatetaan kantajien kärsimän tosiasiallisen korvattavissa olevan vahingon selvittämiseksi
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisesti samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-197/18, *JV Voscf ym. v. neuvosto ym.*, esitetyt.

Kanne 23.3.2018 – VQ v. EKP

(Asia T-203/18)

(2018/C 182/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: VQ (edustaja: barrister G. Cahill)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 263 artiklan nojalla Euroopan keskuspankin 14.3.2018 tekemän päätöksen SNC-2016-0026

- toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että YVM-asetuksen 18 artiklan 6 kohta on lainvastainen,⁽¹⁾ ja näin ollen kumoamaan mainitun päätöksen, ja
- velvoittamaan EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan EKP rikkoi YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohtaa määräämällä hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen sellaista oikeusperustaa käyttäen, joka muodostuu sellaisesta unionin lainsäädännöstä ja kansallisesta lainsäädännöstä, jolla ei ole välitöntä oikeusvaikutusta.
 - Kantaja väittää, että sen 1.1.2014 ja 31.12.2015 välisenä aikana suorittamia omien osakkeiden takaisinostoja ei pidä katsoa asetuksen N:o 575/2013⁽²⁾ 77 a ja 78 artiklan vastaisina, koska pääomapuskuri tuli voimaan ja määriteltiin vasta 1.1.2016.
 - Kantaja katsoo siltä osin kuin EKP:n päätös perustuu direktiivissä 2013/36⁽³⁾ vahvistettuihin pääomapuskuriin sovellettaviin sääntöihin, joista tuli sitovia ja jotka tulivat voimaan ja määriteltiin vasta 1.1.2016, että EKP määräsi hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen ilman välittömästi sovellettavaa unionin oikeussääntöä tai kansallista oikeussääntöä.
 - Näin ollen riidanalaisella päätöksellä rikotaan YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja erityisesti loukataan laillisuusperiaatetta, josta määrätään perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan EKP rikkoi asetuksen N:o 468/2014⁽⁴⁾ 132 artiklan 1 kohdan b alakohtaa siltä osin kuin se määräsi hallinnollisen rahoituksellisen seuraamuksen julkaisemisesta nimien kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan YMV-asetuksen 18 artiklan 6 kohta on lainvastainen ja ristiriidassa SEUT 263 artiklan neljännen kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa siltä osin kuin siinä asetetaan velvollisuus julkaista hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus siitä seikasta riippumatta, että hakija aikoo valittaa siitä unionin yleiseen tuomioistuimeen SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa asetettujen määräaikojen puitteissa.
 - Saattaessaan voimaan YMV-asetuksen 18 artiklan 6 kohdassa vahvistetun kaltaisen säännön, neuvosto epäsi SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätyn kahden kuukauden määräajan hakijalta, joka aikoo valittaa päätöksestä julkistaa hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus ilman nimiä.
 - Riidanalaisella päätöksellä poiketaan kahden kuukauden määräajasta, jonka kuluessa kumoamiskanne on nostettava, ja siinä myönnetään EKP:lle yksipuolinen valta määritellä, missä vaiheessa luottolaitoksen on nostettava kanne.
 - Kun EKP:lla on toimivalta julkistaa hallinnollinen rahoituksellinen seuraamus, asianomaisen luottolaitoksen on tehtävä hakemus ennen seuraamuksen julkistamista koskevaa EKP:n päätöstä. Tämä tilanne synnyttää luottolaitokselle kohtuutonta epävarmuutta, joka voi jopa rajoittaa sen mahdollisuutta kanteen nostamiseen ja loukkaa näin ollen sen perusoikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin.

- Näin ollen YMV-asetuksen 18 artiklan 6 kohta on ristiriidassa SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- Riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin EKP epäsi kantajalta oikeuden tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin.

- (¹) Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15.10.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 63).
- (²) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1).
- (³) Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU (EUVL 2013, L 176, s. 338).
- (⁴) Kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa 16.4.2014 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) (EUVL 2014, L 141, s. 1).

Kanne 30.3.2018 – Piaggio & C. v. EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (Skootterit)

(Asia T-219/18)

(2018/C 182/32)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Italia) (edustaja: asianajaja F. Jacobacci)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Kiina)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 1 783 655-0002

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 19.1.2018 asiassa R 1496/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa haltijan rekisteröidyn yhteisömallin nro 1 783 655-0002 mitättömäksi kaikilla kannekirjelmässä esitetyillä perusteilla
- määrää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 190 artiklan mukaisesti, että valituslautakunnassa pidetyn menettelyn vastapuoli ja mallin haltija vastaavat siinä aiheutuneista kuluista
- velvoittaa EUIPO:n ja mahdollisen väliintulijan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.